

שנים, ושהובא כטענה נגד המועמד הראשון. משמאל נציגי הרשימה. בישיבה דובר הרבה על חומר "חסוי" של השב"כ, שאיש מחברי הוועדה לא ראה אותו.

מתחת לשני דיגלי המדינה מעלעל השופט גבריאל בך בתצהיר שהגיש האלוף אביגדור בן-גל לפני ארבע

תכת המוות לדאוקרטיה

החזרה הכללית הרב מאיר כהנא, שרשימתו נמסלה יום לפני פסילת הרשימה המתקדמת. היה ברור לכל כי פסילת כהנא נועדה רק לשמש תירוץ לפסילה השנייה.

שווערה מיפלגתית זו תעז לפסול רשימות פוליטיות, הרוגלות במטרות לגיטימיות, בלתי-פופולאריות ככל שתהיינה. עד השבוע.

● תצהיר של גנדל

א פחות חמור מן המעשה עצמו היה האופן שבו בוצע. בנימוק העיקרי בכל הדין הארוך והסוער, שנמשך שי מונה שעות רצופות באולם האסיפות שבמרתף הכנסת, היה "חומר חסוי". אנשי התחיה והליכוד, שוחרי המח' תרת הטורויסטית הימנית, טענו כי בידי השב"כ מצוי חומר "חסוי", המלמד

רק פעם אחת היה חריג: ב-1965 כפה השב"כ על הוועדה לפסול רשימה שלא מצאה חן בעיניה מטעמים פוליטיים. היתה זאת רשימת אלי-ארד ("הרשימה הסוציאליסטית"), שלטענת השב"כ כפרה בקיום המדינה ובגוברותה. הוועדה פסלה אותה, וביתי המישפט העליון, שהוא מוסד של עירעור, אישר פסילה זו. מאז עברו קרוב ל-20 שנה, המישטר במדינה השתנה — כך היה נדמה — לטובה. איש לא העלה על דעתו

מיפלגותיהם, מקבלים הוראות מזהנהלות המיפלגות וסועלים בהתאם לכך. ההכרעות הן על טהרת האינטרס המיפלגתי של כל אחד. בדרך-כלל, אין בכך כל רע. כי ועדת-הבחירות מפקדת על עניינים קטנים — בדיקת הפרטים הטכניים של רשימות-הבחירות, חלוקת האר תיות לרשימות, הסדרת זמני-השידור לתעמולה ברדיו ובטלוויזיה, שמיעת תלונות הרדיות.

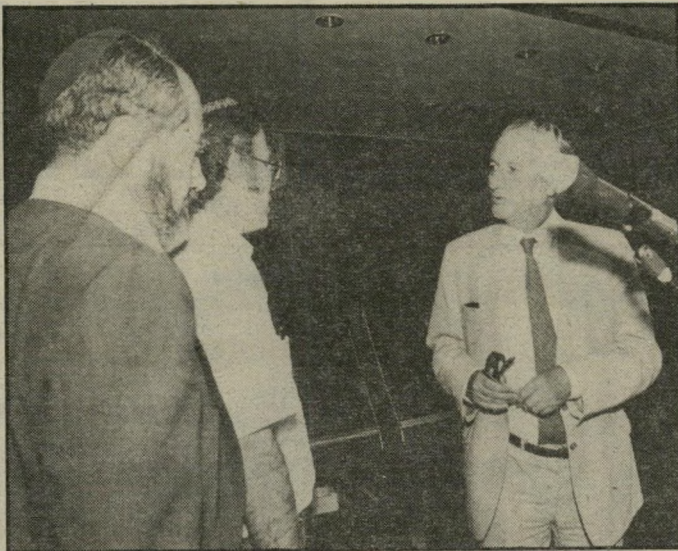
ביום שני בחצות, ה-17 ביוני 1984, בוצעה הפיכה נגד הדמו קרטיה הישראלית. לא הופעלו בה טנקים. לא נתפסו מישרדי-השילטון ותחנות-השידור כי די הקולונלים. לא הוכרו בה רישמית על דיקטטורה. במדינת-ישראל נעשים הדברים כצורה יותר מתוחכמת. אחרי שעות ארוכות של צעקות, נאומים רמגוגיים והשמצות פרועות, הורמו הידדים בהצבעה.

אך התוצאה היתה אותה הדבר. הדמוקרטיה הפרלמנטי טרית ספגה מהלומת-מוות. כפי שניבא הפרופסור ישעיהו ליבוביץ' לפני תריסר שנים, השתלט השב"כ על המדינה.

● ועדה של אינטרסנטים

את האקט המעשי ניצעה חבר'ת עסקנים מסוג ג', מתחתית החבית של העסקונה המיפלגתית, המהווה את מה שקרוי "ועדת הבחירות המרכזית".

במקורה זוהי ועדה טכנית, המורי כבת על פי המפתח המיפלגתי של הכנסת, ושאליה שולחות המיפלגות בדרך-כלל אנשים שאין להם תעסוקה אחרת (מלבד כמה יוצאים מן הכלל). מכין 36 חבריה, ספק אם הציבור שמע אייפעם את שמותיהם של 30. הרמה היא מתחת לכל ביקורת — אף בהשוואה לכנסת. זוהי, כמוכר, ועדה של איני טרנסנטים. הם פועלים על דעת

משמאל: השופט בך לוחץ את ידו של האלוף (מיל') מתי פלד. כשבאמצע מחייך יעקב ארנון. בך הצביע בעד פסילת הרשימה של כהנא והתבטא בחריפות נגדה, אך הוא נמנע מההצבעה על פסילת הרשימה המתקדמת.

כבוד השופט גבריאל בך, יושב-ראש הוועדה והחבר היחידי בה שאינו שליח מיפלגה, משוחח עם הרב כהנא, לפני הישיבה שבה נמסלה רשימתו. בתמונה